

[Godskesen.]

Afgørelse, hvorvidt og i hvilket Omfang udenlandske Afgørelser og Forlig skal have bindende Virkning her i Riget. Jeg vil straks sige, at jeg føler mig ubetinget mest tiltalt af det Standpunkt, der er indtaget af Kommissionen og den højtærede Minister. Det forekommer mig, at Retsplejeudvalgets Standpunkt er angribeligt baade af konstitutionelle Grunde og af Realitetsgrunde. Det er efter min Mening i konstitutionel Henseende uheldigt at skyde Domstolene frem, saaledes som det her er sket. Jeg miskender naturligvis paa ingen Maade Domstolenes betydningsfulde Stilling i vort Retsliv, og jeg er paa det rene med, at Domstolene ogsaa ofte vil faa en retsdannende Indflydelse, idet de gennem deres Praksis kan komme til at udfylde den gældende Ret; men Hovedsynspunktet maa dog være, at Retten sættes af den lovgivende Magt, medens det er Domstolenes Sag at fortolke de givne Bestemmelser. Det forekommer mig derfor at være lidet tiltalende, at den lovgivende Magt abdicerer, skyder hele Spørgsmaalet hen til Domstolenes Afgørelse uden at give nogen Vejledning for, hvorledes denne Afgørelse skal træffes. Men dernæst er det ogsaa i Realiteten, synes jeg, mindre heldigt at gaa den Vej, som Retsplejeudvalget vil, idet Domstolene, som skal afgøre Spørgsmaalet, naturligvis vil fortsætte med den Praksis, som er skabt gennem en Række Aar. Forholdet maa da antages at blive det, at man i stort Omfang vil bygge paa de fremmede Retsafgørelser, selv om der ikke foreligger nogen Overenskomst, og selv om der ikke er Spørgsmaal om Gen-sidighed. Det er lidet tiltalende, at Danmark paa den Maade skulde stille sig selv i Skygge overfor andre Lande, og det kan efter min Mening ogsaa komme til at virke uheldigt, thi Forholdet vil jo dog være det, at de vedkommende fremmede Stater kan opnaa alt det, som de kunde faa gennem Overenskomst, ja, mere til, ved blot at holde sig passive; saa indrømmer Danmark dem uden videre, at deres Afgørelser kan lægges til Grund, medens derimod de Stater, som har truffet Overenskomst, vil være bundne ved Overenskomsten, og der vil jo i Almindelighed være gjort Begrænsninger. Det forekommer mig, at dette er uheldigt, og det er naturligvis ogsaa lidet tiltalende, at Danmark paa den Maade afskrækker fremmede Stater fra at slutte Overenskomst med os, thi hvem vil bryde sig om at slutte Overenskomst med os paa

lige Vilkaar, naar man i Forvejen kan faa alle de Beføjelser, der kan være Tale om, uden at indrømme noget fra sin Side?

Jeg føler mig altsaa ubetinget mest tiltalt af Kommissionens og den højtærede Justitsministers Standpunkt. Men paa den anden Side maa jeg indrømme, at Retsplejeudvalget er en udmærket og betydningsfuld Autoritet, der spiller en stor Rolle i vort Retsliv. Jeg vil derfor altid være indstillet paa at høre nøje efter, hvad der siges fra Retsplejeudvalgets Side. Nu er det jo saa, at Retsplejeudvalget har udtalt sig, og paa dets Udtalelse er der saa givet Svar fra Kommissionens Side. Man ved imidlertid ikke, hvorledes Retsplejeudvalget kunde replicere; man ved ikke, hvad det vilde sige til Kommissionens Bemærkninger, og det forekommer mig, at baade formelle og reelle Hensyn fører til, at man dog hører Retsplejeudvalget til det yderste, inden man træffer sin Afgørelse. Jeg vilde derfor, skønt jeg paa Forhaand er tilbøjelig til at stille mig ved den højtærede Justitsministers Side, finde det rigtigst, at man undergav Sagen en kort Udvalgsbehandling, for at man kunde faa Lejlighed til at høre Retsplejeudvalget, eventuelt andre sagkyndige, og hvis der ikke fra anden Side fremkommer Forslag om Nedsættelse af Udvalg, vil jeg derfor tillade mig at stille et saadant Forslag ved denne Forhandlings Slutning.

Gunnar Fog-Petersen: Denne Sag er jo rejst fra dansk Side, og Konventionen er allerede tiltraadt af Finland, Island og Norge, til Dels ogsaa Sverige; det er derfor paa Tide, at vi ogsaa gør det. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg maa erkende, at de Grunde, som er fremført fra Kommissionens Side, og som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen) saa klart fremhævede, maa anses for at være de tungest vejende i det Forhold, her er Tale om, og jeg kan derfor anbefale Forslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Justitsministeren (Zahle): Da man fra alle fire Partiers Side har sluttet sig til Lovforslaget, kan jeg kun takke for den Imødekommenhed, som derved er bebudet, og som jeg haaber vil give sig Udslag i, at det virkelig bliver en kort Udvalgsbehandling, saaledes at Lovforslagets Ikrafttræden ikke skal blive forsinket.

Hermed sluttede Forhandlingen.